

តើអំពីវេជ្ជពន្លេខ្មែរ?

កើតមកជាមនុស្សដែលសំណង
មុនពេលដែលខ្សោនបានចុះយោនយក
បុណ្យកុសលដ្ឋាក្រព្យិភាគបំប្រែសិរ
នៅពេលឱ្យបាយឱនរាំណាយសង្គមា
ដូច្នៈតើយឱនរង់ចាំដែលណា
ចាប់យកសិលទានធ្វើជាសំណោះ
ធ្វើដឹកនាំមកការអនុវត្តប្រជុំ
សម្រេចប្រទានប្រាប់យឱនគ្រប់ប្រណា
សម្រាតិត្ធិសម្រាលអង្គួយ:
សម្រាតិវិរាម: សម្រាតិ
សម្រាតិរាយាម: សម្រាតិ
ជាថ្មប់កិលេសឱ្យរិលិកសិល
ដូវទាំងនេះនាំសត្វរចពិទិន្ទុ
ជាដូវនាំសត្វមានតែកល្អរាយ

ព្រះពេទ្យសាងបុណ្យកុសលមក
សុទិដ្ឋក្រុងដ៉ីមាតា ។
អាម្ចូយដឹកនាំថ្វីមរណា
ហែកធ្លាយការយាតិលោកនៅទៅ ។
ទីបំប្រកប្រាមការអនុវត្ត
ចម្លាយយឱនទៅដឹកនាំសុខសាន្ត ។
ដែលព្រះជនស្រីព្រះអនុវត្តប្រជុំ
គ្រប់ស្រុកភូមិបាននៅក្នុងលោកា ។
ទាំងពីរជាត្រាកំតុអង្គបញ្ញា
សម្រាតិមួននៃជាតុសិល ។
សម្រាតិជាតុត្រូច្ចាប់ជិល
ឱ្យអស់មួនពិចត្តិសន្តាន ។
រស់នៅដោយសុខនៅគ្រប់ភូមិបាន
សន្តាលប្រាសប្រាណដល់ត្រានីងត្រា ។
ដោយកិរុបញ្ញរកោ ឥឡូយ ឬទណ្ឌ

ឧបត្ថម្ភបោយ
ចិត្តធម្មតាសាសនិកម៉ោងឆ្លើនី
សម្រាប់អ្នកជាមនុស្សបុណ្យរាយ៖

Sponsored by

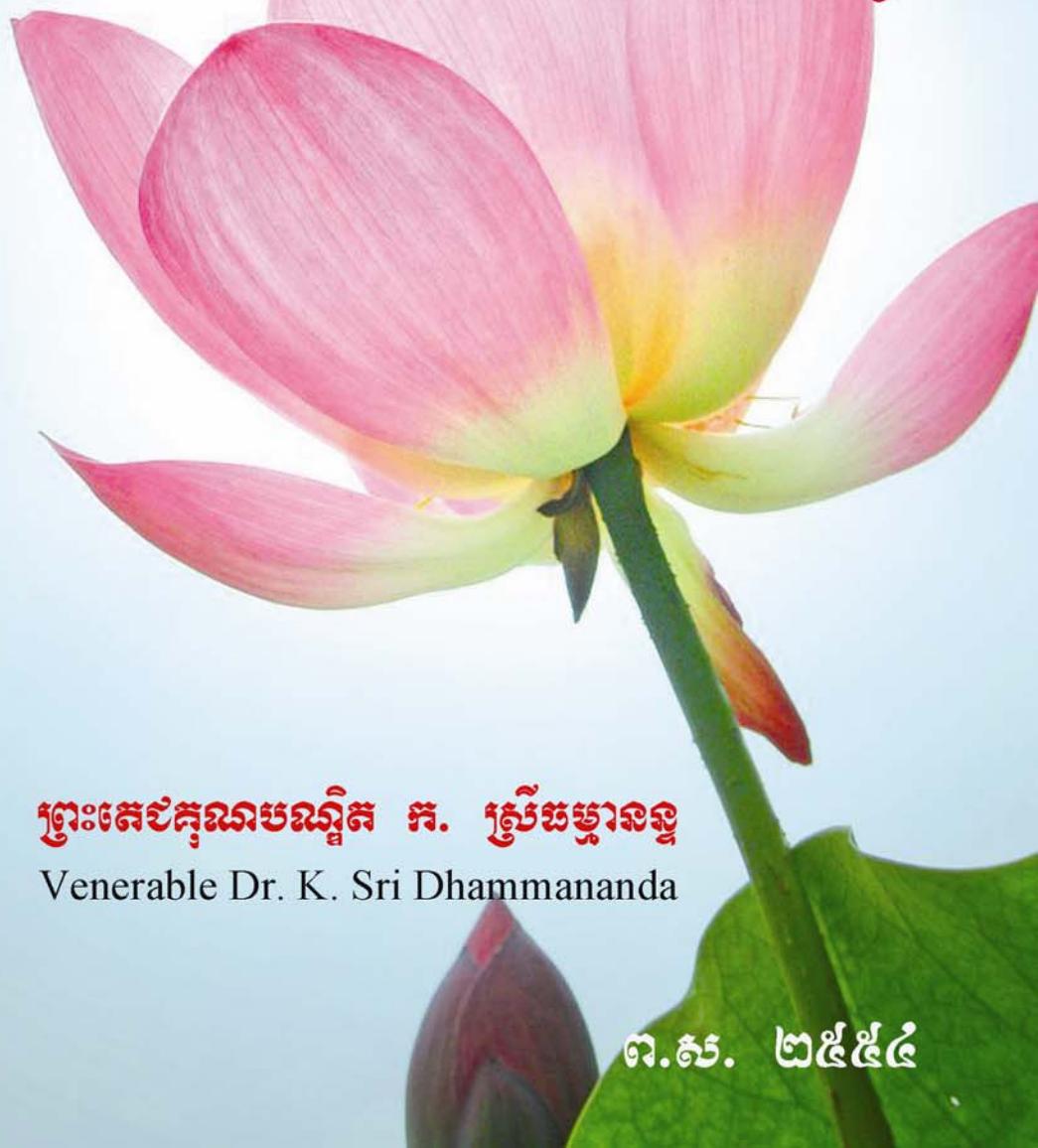
Malaysian Buddhist Friends
For Free Distribution Only

ព្រះពេទ្យសាងបុណ្យកុសល

ព្រះពេទ្យសាងបុណ្យកុសល

នរោត្តម្រោះពុជ្ជន៍វាយរោគ

The Buddhist Way

ព្រះពេទ្យសាងបុណ្យកុសល

Venerable Dr. K. Sri Dhammananda

៩.៩. ២៤៨៤

បាន់ក្រោះពុជ្ជសាសនា

សិរីជាមួយ

ក្រោះសេចក្តីល ហិរញ្ញិន ន. ក្រឹមបង្ហាញនាយក

ថ្វី សិរីបង្ក្រើលបោយ

អីស្ស ព្រំ សុខា (សាច្រាណតិតិយោ)

ខោះពុជ្ជនឹងការណើ

ចំនួន ៥.០០០ ក្បាល

ការដំឡើងបាន

យុទ្ធសាស្ត្រជាមិត្រិន្ទី

ទីក្រុងប្រាប់ប្រាប់ សហភាពមិយ៉ាន់ម៉ា

ឪបង្ហាញខោះពុជ្ជបោយ

មិត្តពុជ្ជសាសនិកចំណេះផ្លូវ

សម្រាប់ចែកជាមួយទាំងបុណ្យរាជ

៧.៩. ២៤៤

THE BUDDHIST WAY

By
Venerable Dr. K. Sri Dhammananda

Translated and Prepared by
Bhikkhu Prum Sina (Sañjātavīviyo)

First Edition
5,000 copies

A Publication of
Cambodian Buddhist Student-Monks
Yangon, Union of Myanmar

Sponsored by
Malaysian Buddhist Friends
For Free Distribution Only

B.E. 2554

ឈ្មោះបៀវេរកា	: មាស៊ាងព្រះពុជ្ជនៅសីនា The Buddhist Way
អ្នកបកចំប្រាំ	: ពិក្យ សញ្ញាណវិវេយា ព្រះ សិទ្ធិនា Bhikkhu Sañjātavīviyo Prum Sina E-mail: prumsina@gmail.com http://info-ksma.blogspot.com
ចំណាំប៊ូតិ៍	: នៃថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៩ ២៤៥៨ ត្រួរឯកសារពី ខេត្តកណ្តាល ផ្លូវលេខ២០១៩
ចំនួនប៊ូតិ៍	: ៥,០០០ ក្បាល
Amount	: 5,000 copies
តម្លៃ (Cost)	: \$US 1,400 (\$US 0.28/book)
អ្នកឧបត្ថម្ភ	: ឥឡូវបាទធម៌ ព្រឹកហុីល, ប្រទេសចំណេះដើរ រៀបចំដោយអង្គភាពនីមួយប្រាជិកម្មូជា (មិត្តពួកសារសិ- កម្មឃ្លោយឱ្យ)
Donors	: Brickfields Mahāvihāra, Malaysia, arranged by Dhamma Aid Cambodia (Malaysian Buddhist Friends)
ចំណាំប៊ូតិ៍ដោយ	: ពោទុន្ល ឡេខ ហាន ឯ៉ែលខេ ៨១ ផ្លូវ ១៧២ សង្កាត់ដីជំនះ ខេណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ, ខេត្តសៀមរាប ០៩២ ៨២៦ ៩២០
ផ្សាយចំណាំ	: សាកលវិទ្យាល័យពួកសាសនទូតចេររាជអន្តរជាតិ, មិយ៉ាន់ម៉ា
Cover Photo	: by Tanakawho

ចានិភាពក្រែង

នាយកដ្ឋាន

អារម្មណចានិភាពក្រែង	៥
សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ	៦
សេចក្តីផ្តើម	៧
ការពួកធម្មាតាបិតាក្នុងការអប់រំបុគ្គលិតា	៩
ពិធីមង្គលសម្រាប់បុគ្គលិតា	១៥
ហេតុអ្និតានជាយើងស្ថិសមដល់នូវព្រះពុទ្ធដារិនីលីក?	១៨
ការអប់រំបុគ្គលិតាសន្យា និងការប្រតិបត្តិតាមវប្បធមិ	៩០
ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍	៩៣
ពិធីបុណ្យសាសនា	៩៦
ប្រព័ណិត បុសាសនាដែលហាមប៉ែនលំ	៩៨
មន្ទីរស្វែហ៍ និងអំពើរាបួនប់	១០០
រូបបិជ្ជា ទិកមន្ទ អំពោះមន្ទ ក្រើសនៅមន្ទ និងវត្ថុសំកិសិទ្ធិ	១៤៤
ជម្រើ	១៧១
ការស្វាប់	១៧៩
ការវេះការតំពិនិត្យសាកស់	១៨៥

ចំពោះ

ក

ខ

ង

១

៥

៨

៩០

៩៣

៩៦

៩៨

១០០

១៤៤

១៧១

១៧៩

១៨៥

ពិធីបុណ្យសាសនា	៣៣
ការកប់ និងការបុជាស់	៤៦
ការយកសំណាល់អង្ក់ធាតុទៅថោល	៤៨
រយៈពេលនៃការការសំឡុក	៥១
ពិធីបុណ្យក្រោយពិធីបុណ្យសាសនា និងពិធីបុណ្យខ្មែប	៥៣
ការធ្វើទាន	៥៥
សេចក្តីសំខ្លែង	៥៧

Malaysian Buddhist Friends” និងមិត្តសប្បរសជនចំណែះដើងវាំត្តុ
មហាពិបារ “Devotees and Friends of Buddhist Mahā Vihāra”
ទាំងអស់ ។

- ព្រោមខាងការ តិម សុឃីវីស សិលវន្ទ សិលវតិ នៅក្នុងពុទ្ធមណ្ឌល
វិបស្សនាជុរៈនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតាមអស់ ដែលតែងតែយកចិត្តទុក
ដាក់ ផ្លូវបាល់មួយចំណែក និងវត្ថុគ្រប់បែបយ៉ាងដល់សមណានិស្សិតខ្មែរ កំពុង
សិក្សាប្រវត្តិសាស្ត្រនៅប្រទេសក្បែម។

- ព្រោមមហាមាតិការ កាំង ហូិចណ៍ និងក្រុមគ្រូសារ ដែលតែងតែ
ផ្លូវបាល់មួយដល់សមណានិស្សិតខ្មែរនៅប្រទេសក្បែម។

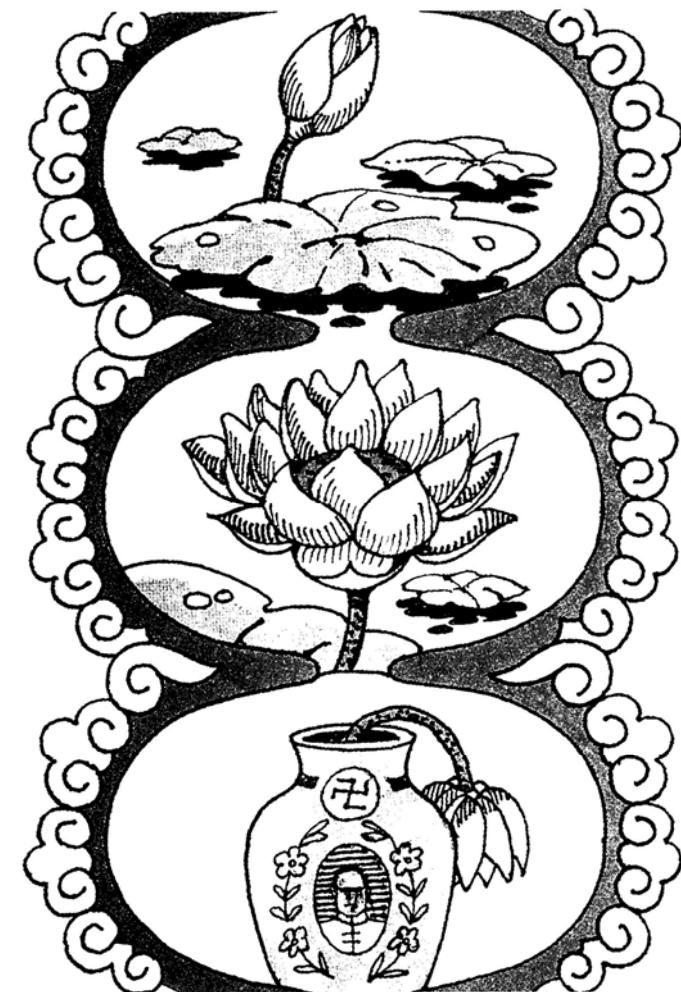
- ព្រះពេជគុណ ព្រះករុណាម្មាស់គ្រប់អង្គនៅក្នុងសាកលវិទ្យាល័យ
ពុទ្ធសាសនខ្ពឹតចំរវាទអន្តរជាតិ ដែលតែងតែធ្វើយកត្រួតពិនិត្យ និងផ្តល់នូវមតិ
យោបល់ល្អុះដល់ខ្ញុំ ។

សូមបញ្ជាកេសលាតាមវាំពើល្អ តាមដូយថែរក្សាអស់លោកអ្នកសប្បរស
ជនគ្រប់ទិន្នន័យត្រួតពិនិត្យ និងសិក្សាប្រវត្តិសាស្ត្រនៅប្រទេសក្បែម
៥០០០ ព្រះវស្សារដោយបរិបុរាណ៖ សូមឱ្យកម្ពុជរដ្ឋសំបុរាណដោយអ្នកប្រាជ្ញ
បណ្តិតកើ ដូចអីយប្រទេសនានាដោយក្នុងសាកលលោក ។

សូមអរព្រះគុណ និងអរគុណ!

ខាងក្រោមទីត្បូនិភ័យ

លោក ក្រោមពេជគុណ បណ្តិត ន. ត្រឹមថាមទី

ពិធីចល្លាមត្រាចំប្បត្រិត្យ

ការសួគត្រាព្រោចវង្វាយផ្លូវជាល ជាតុណប្រយោជន៍ដល់បុគ្គិតិតាត។ នៅក្នុងសម្រេចកាល នៅពេលកុមារម្នាក់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងគ្រោះច្រោះថ្មាក់ ដោយសារពួកអស្សរាយ ត្រូវបានគេយកមកទុកមុខព្រះភ័ព្យព្រះដែ

ព្រះពុទ្ធឌ្លែងសម្រាប់ជើរបស់កុមារម្នាក់

មានព្រះភាគទៅ បានសម្រេចថា ព្រះសួគត្រិត្យវាទេយប្រោចសង្ឃ (គណៈ-សង្ឃ) ។ ដែលជាលទ្ធជាល គិតិថាកុមារនោះបានបញ្ជាផែនចិត្តពីសេចក្តីផ្លាប់ហើយបានរស់វាមានជីវិតរហូតដល់វិរិយាភាស់ជាភាល កុមារនោះមានលោយៗថា រាយុទល្យវា៖ មាននៅឯថា “តាយុអ៊ី” ពីព្រោះកុមារនោះវែងស្រិតនៅក្នុងគ្រោះថ្មាក់អំពីសេចក្តីផ្លាប់មុនកាលកំណត់ ។

ម៉ោងឱ្យឲ្យឈានចាយឈើទស្សនជនល្អុត្រោះពុឡិចាបាចីទិនជីទិន?

នៅពេលដែលអ្នកទាំងងាយឈាន ដែលរឿងថា អាណិទេបានឱ្យមានសេចក្តីកំយុទ្ធគាថ សេចក្តីសោក បូកការវារ៉ានណាមួយ ពួកគេបួនស្តីសុំឱ្យអាណិទេពួរយការពារ ។ ពួកសាសនិកជាប្រើប្រាស់អ្នកឈានក្នុងពាក់ពាន នៅពេលដែលពួកគេប្រឈមមុខនឹងអសុវត្ថិភាព ។ នៅក្នុងកាល៖-ទេស៖បេបនេះ ពួកសាសនិកអាចនឹករឿងព្រោះពួកទ្វីនិងពួកទីនិងពួកទីនិងរកការវិសាយពិទីក្នុងព្រោយ ។ មិនមានចម្លល់ទេ ដែលបញ្ជាតិពួកសាសនាគារអំពីអាណិទេខុសពិបញ្ញាតិនៅក្នុងសាសនាទៅទេទ្រៀត បុំនេះនៅពេលពួកគេនឹកគិតដល់គុណរបស់ព្រះពួក ការឈឺ៖មាន សេចក្តីស៊ីប់ និងលកណារបស់ព្រះអង្គ ចិត្តរបស់ពួកគេនឹងស្មីប់ ហើយពួកគេនឹងទទួលបាននូវដំឡើងចិត្ត ។ ចិបិម្ខអ្នកការសាសនាទៅទេជាប្រើប្រាស់និងការឈឺ៖ជាប្រើប្រាស់ អាណិទេមិនមែនជាមនុស្សទេ បុំនេះជាកម្មាំងមួយដែលគេគូសម្រាប់យើងពួកមាននៅក្នុងចិត្តរបស់

ពួកគេ នៅពេលចិត្តរបស់ពួកគេស្បែប់ និងវីដំដាយដោយលើកម្នាម៉ាងនេះ ពួកគេស្ថិតនៅក្នុងចំណុចមួយ ដើម្បីប្រឈមមុខឧបសត្វាភារំង ដើម្បីវាយតម្លៃបញ្ហា និងរកមធ្យាបាយ ដើម្បីយកល្អោះលើបញ្ហាទាំងនោះ ។ ពួកគេសាសនិកអាជីយកល្អោះលើបញ្ហារបស់ពួកគេ ដោយវិធីប្រឈរដៃត្រាកំដែរ ដោយនឹកជល់ព្រះពួក ។ ជាងមួត ភាគច្រើននៃបញ្ហារបស់យើងគឺបង្កើនដោយចិត្ត ហើយចិត្តតែមួយក៍អាជដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនោះបាន តាមរយៈការយល់ដឹង និងជំនួយដៃដាក់ ។ នេះជាមួលហេតុ ដែលចំណោះចេះដឹងព្រះដីមានសារ៖ សំខាន់ ។ នៅពេលដែលចិត្តត្រូវព្រឹងឱ្យរឹងបិន តាមរយៈការពុំងចិត្ត និងភក្តិភាពចំពោះព្រះពួក វាអាជីយកល្អោះលើសភាពចិត្តដែលត្រានអ្នកណាអាជីយបាន សេចក្តីការិយាល័យអសុរកាយ ការទុកឱ្យនៅម្នាក់នេះ និងទទួលបានមកវិញ្ញុវិជ្ជំនួយដៃដាក់ ។ នេះគឺជាមត្តិយដែលថា ហេតុអីបានជាយើងសុមជល់នូវព្រះពួកគេទិញទិន្នន័យកំណើន និងការកិត្តិការណ៍ក្នុងមុខព្រះពួកគេ នៅក្នុងឱ្យការិយាល័យអសុរកាយ ។

ទីនីមនឹងការកិត្តិការិយាល័យកិច្ចបុគ្គិត៌តានៅវត្ថុអាមេរិក ការបុជាដ្ឋាន ផ្លូវ ឡៀន និងផ្លូវយើរដឹងចំណុចការបុជា ហើយព្រះសង្ឃឹត់នៅទីនោះ និមនុត្រស្ថាធម្មាយព្រះសុត្រាទាំងឡាយ ដើម្បីប្រាជៈត្រាំងយោងមួល ដល់បុគ្គិត៌តានោះ ។ ប្រសិនបើមានបំណងចង់បាន គេកំអាជសុំព្រះសង្ឃឹមឱ្យដោះស្រាយរបស់ព្រះពួកគេ ដោយបានបុគ្គិត៌តានដល់បុគ្គិត៌តានោះឡើង ។

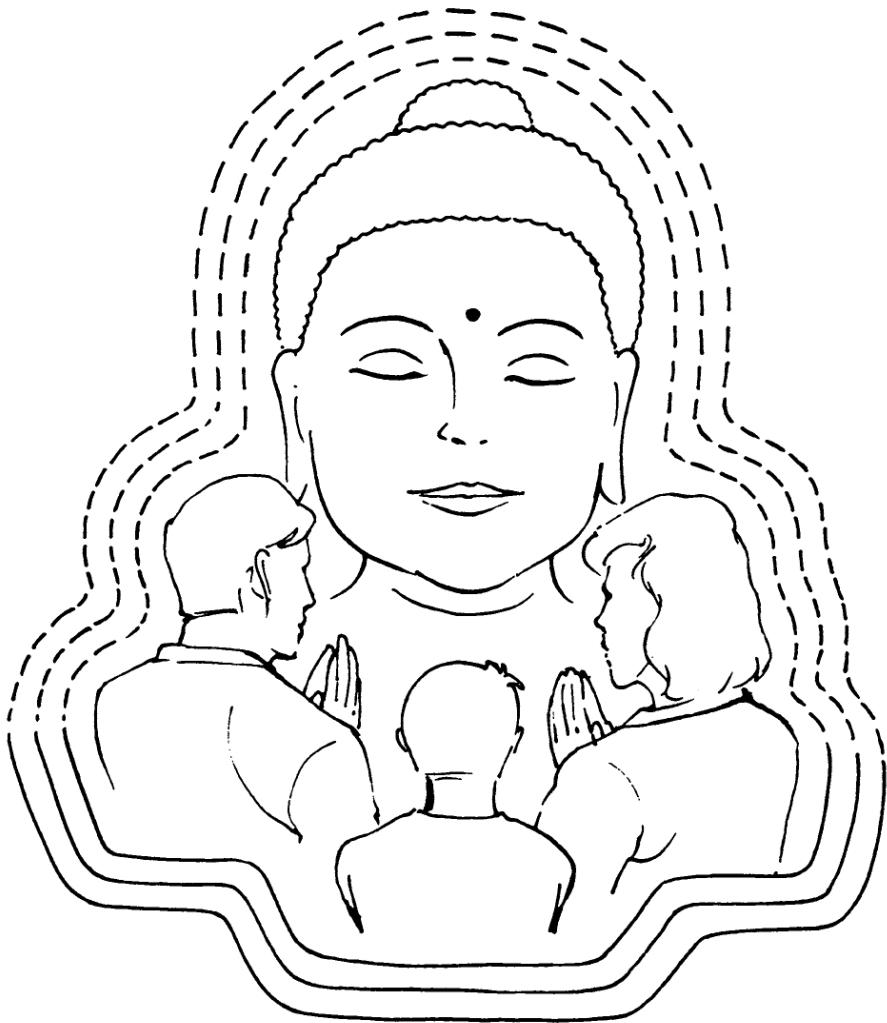
នៅពេលដែលកុមារចម្រិនវិយដំឡាត់ឡើង វាតាទំនុលខុសត្រូវរបស់មាតាបិតានាំបុគ្គិត៌តានៅកន្លែងឡាយការិយាល័យបំផុសុម្រាប់ការសន្តានាពាយបំបានសាសនាមពេញ និងស្ថាប់ព្រះដី ព្រមទាំងទាញយកជលប្រយោជន៍ ពីការស្ថាប់នោះ ។ ផ្លូវកាត់អស់មួយរយៈមក បុគ្គិត៌តាស្ថានឹងការប្រតិបត្តិតាមព្រះពួកគេសាសនាបើយនឹងមានអារម្មណ៍សុខស្រួលនៅក្នុងចំណោមមនុស្សដើរក្នុងបិរិយាកាសស្បែប់ស្បែមនៅក្នុងវត្ថុអាមេរិក ។ ពិតណាស់ គេគូរតែនាំកុមារចម្រិនអាមេរិក វាអាជីយកល្អោះលើសភាពចិត្តដែលបានអ្នកណាអាជីយបាន នៅក្នុងឱ្យការិយាល័យដៃដាក់ ។ ចិត្តដៃដាក់ នៅក្នុងឱ្យការិយាល័យដៃដាក់ ។ នៅពេលកុមារដ្ឋាប់ស្ថាប់ព្រះសុំព្រះ ពួកគេទទួលបាននូវចំនួកចិត្តដំមួលបានប្រយោជន៍របស់ព្រះសុំព្រះ ពួកគេ កំពុងមានអ្នកជួយការពារ ។ ហេតុនេះ ពួកគេមានទំនោរធិនិ ដែលពួកគេព្យាយាមធិនិកាន់តែប្រសិរីឡើង ហើយជាលទ្ធផល គិមិនមានអារម្មណ៍ព្រៃយបានអារម្មណ៍ដើរម្នានឹងការិយាល័យ មានអារម្មណ៍ជុំតិត្រោះថ្វាកំកាន់តែប្រើប្រាស់ ហើយនឹងលើការការិយាល័យ បុញ្ញពើតាមទាំងពីការទុកឱ្យនៅអស់សង្ឃឹម ។

ការអប់រំដែលប្រចាំថ្ងៃនូវលាយលេខ ិវិវារប្រតិបត្តិសាម័យប្រជែង

វិធីមានប្រសិទ្ធភាព ក្នុងការណែនាំបង្កើនមេរោនសាសនាឌែកឱ្យ ស្ថិតិសិលជមិ និងក្រមសិលជមិ សុដឹរជមិ តីធីតាមរយៈរុបភាព រុបភាព សម្រាប់ពន្លេ និមិត្តរបសាទា និងតាមរយៈការដំឡើងឯករាយឲ្យចាប់អារម្មណី ស្ថិតិវីរីនិទាន និងជាតកត្រោះពុទ្ធសាសនា។ វិធីសាស្ត្រនេះអាចនិយាយប្រាប់មនុស្សជាថ្មីនទាក់ ជាតិសេសក្រួង។ ហើយវាអាចដួរពុកគេឱ្យតម្លៃលើព្រះពុទ្ធសាសនាការសំខែការឲ្យដឹង។ ការនិយាយប្រាប់ពីដំណើរីរី ប្រាកណ៍មួយ ដែលពណិតាផ្លូវតារិតិការណីនិទានជាតកពុទ្ធសាសនាដាប្រវត្តិសាស្ត្រ កំអាចដួរបានការចាប់អារម្មណីលួយ និងមានរយៈពេលវេងលើិចត្តិតិតក្រួង។

ដើម្បីដឹកនាំបុគ្គលិតាមឱ្យដើរនូវត្រូវ ដឹបុងមាតាបិតាញាល់គុរធ្លើជាតុរ និងដឹកនាំដឹតប្រកបដោយឥតធមតិ។ វាមិនអាចវិនិច្ឆ័យកុនមានគុណប្រយោជន៍ គុណសម្បត្តិថ្លែពីមាតាបិតា ដែលគ្មានគុណប្រយោជន៍នេះទេ។ ក្រោពិទំនោរកម្មផល បុគ្គលិតាកំឡើងលទ្ធផលពីភាពមានខ្លះ និងគុណជមិរបស់ខ្លួន ឱ្យដឹកនាំបាន មាតាបិតា ដែលមានការទទួលខុសត្រូវ គួរតែប្រុងប្រយ័ត្ន កំបញ្ញនលក្ខណ៍អវិជ្ជមានទៅឱ្យបុគ្គលិតារបស់ខ្លះ។

ព្រះពុទ្ធផ្រដែលបង្ហាញ យើងមិនគួរទទួល បុបដិសេដមោលប្រព័ណិត និងទំន្រៀមទម្ងន៍បំណាមួយ ដោយគ្មានការគិតពិចារណាមុនដឹបុង

គ្រឿសារពុទ្ធសាសនិកតបីរស់នៅក្នុងពន្លឹមបស់ព្រះពុទ្ធ

ទោះបីប្រព័ណិក និងទំនរំមទ្វាប់បែបនោះមានអត្ថនឹយ និងអត្ថប្រយោជន៍កំដោយ។ គេមិនស្អាតសង្គត់ផ្ទាន់ទៅលើវិធីទាំងនេះ នៅពេលដែលគោលរកនាន់រៀន ព្រះដី ដើម្បីដឹកនាំជីវិតឱ្យមាននឹយតាមបែបព្រះពុទ្ធសាសនា។ ព្រះពុទ្ធឌ្លែង

មាតិត្រោះពុទ្ធសាសនា បុគ្គលិតិភាពខ្សោយជាតុទ្ធសាសនកិច្ចណូ

សំឡែងថា ទោះបីយើងប្រើប្រាសវិធី បុមុជាជាយអ្នកដោយ ដើម្បីបើកហាត់ចិត្តរបស់យើង អាកប្បកិរិយារបស់យើងគួរធ្វើឱ្យដុះបុរសម្ងាត់ដួងកាត់ទេ ដោយក្បៃ បន្ទាប់ពិនិត្យទេន្យរច បុរសនោះមិនជាប់ចិត្តនឹងក្បៃទេ តាត់បានទុកវាទោលនៅត្រាំងមាត់ទេ ដើម្បីបន្ទុដើរទៅមុខទៀត។ ដូចត្រានេះដែរ ការធ្វើតាមវប្បធមិប្រព័ណិក គេត្រូវចាត់ទុកត្រានំពេជាដឹនយ ដើម្បីទទួលបានការដើរញូវិកចិត្ត និងមិនគួរចាត់ទុកចាតិបញ្ញប់របស់ខ្លួនគោនោះទេ។

ការគោរពតាមវប្បធមិប្រព័ណិកតាមបែបព្រះពុទ្ធសាសនាដែងក្នុង ពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ។ នៅពេលប្រាការពួកជិតិធីតាមបែបប្រព័ណិកទាំងនេះ យើងគួរតែប្រួលប្រាយត្រូវបានរាយការណ៍ដែរ មិនត្រូវចាត់ថ្នាក់ព្រះពុទ្ធសាសនាថ្មូលទៅក្នុងប្រព័ណិកឈាមយ ក្នុងចំណោមប្រព័ណិកទាំងនោះទេ។ ជាតុយ៉ាង យើងមិនគួរគិតថា ព្រះពុទ្ធសាសនាចិន ព្រះពុទ្ធសាសនាក្រើលង្ហារ ព្រះពុទ្ធសាសនាណដប៊ុន ព្រះពុទ្ធសាសនាថែ ព្រះពុទ្ធសាសនាក្នុមា បួបព្រះពុទ្ធសាសនាថីបេនោះទេ។ នេះត្រានំពេជាដឹនឱ្យមានការមិនឯកភាពក្នុងការវិសោធន៍ និងការយល់ច្រឡំ។ យើងគួរតែយេងយល់ធម៌ដែរ អំពីមេដឹកនាំព្រះពុទ្ធសាសនាសីទេនោះដែលជាអ្នកព្យាយាមធ្វើឱ្យស្ថាកព្រះពុទ្ធសាសនារបស់គោមាំទាំ ដោយបញ្ហូទម្រង់ជាប្រើប្រាស់នៃមនុសាតម កម្ពាំងអំណាចអាទិទៃ អំណាចអភិធម្មជាតិ និងបញ្ហាតិ ដើម្បីធានាបញ្ហាតជនដែរ។ អំពីគ្មានសិលជមិបែបនោះធ្វើទ្រឹងជាប្រភេទ។

ទីមួយ ដំឡាច់ក្នុងពីសាងនឹងផ្ទៀងក្នុងសាសនា។ បើតានរូបភាពភួនិភាព និងវប្បធមិ ដែលភ្លាប់ទៅនឹងព្រះពុទ្ធសាសនាថេ ពួកគេអាចលើក្នុងជីវិ៍ និងការគោរពដែលទ្រូវតម្លៃយចំនួន ទៅបីជាពួកគេបានដើងថ្មាល់ថា ការគោរព ត្រូវបានធ្វើឡើង ប្រជីវិ៍ដើរីនឹងនឹងលក់ដោយ។

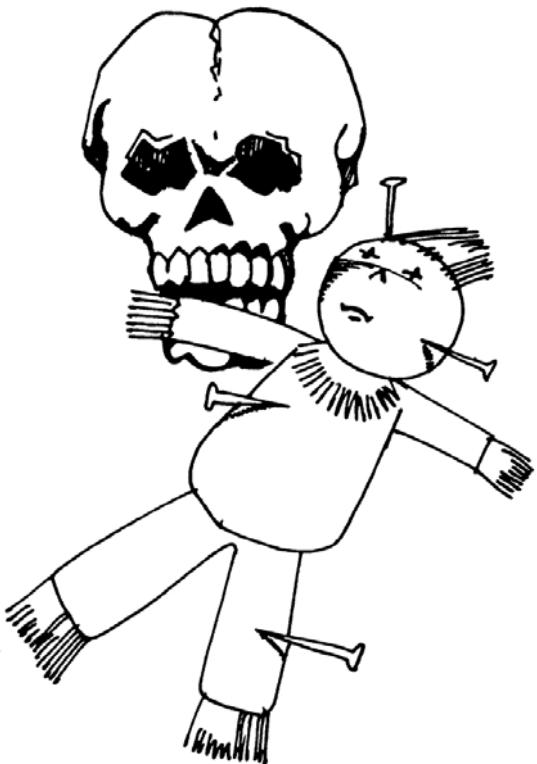
និមិត្តូបសាសនាថ្មីយដល់ការគោរពប្បជា

ជាការចំហាត់ណាស់ សម្រាប់បណ្តាលសាសនាថ្មីដោយ ត្រូវមានពិធីបុណ្យសាសនាតារាងការបង្កិតបង្គំ និងការគោរពប្បជាសមហ័ត្តិសមដលម្ដូយ សម្រាប់មនុស្ស ដើម្បីឱ្យពួកគេបង្ហាញទីភួនិភាព និងអារម្មណីផ្ទុវចិត្តរបស់ពួកគេ។ ភាគច្រើននេះពិធីខាងព្រះពុទ្ធសាសនាថ្មីយបណ្តុះឱ្យមានទម្ងាប់លូ និងអារម្មណីរឿងមានដល់សាសនិកទាំងទ្រូយ ដែលជាលទ្ធផលភ្លាយជាចេះអត់ ឱនត្រាប្រឈឺ ចេះគិតគុរដល់អ្នកដែល និងជាមនុស្សមានវប្បធមិ។ ជាមួយនឹងបញ្ហា និងអប្បមាណ៖ (សេចក្តីមិនប្រមាណ) ការគោរពប្រពិបត្តិបែបប្រព័ណឺទាំងនេះហាកំដូចជាពីនិងជីវិ៍របស់ខ្លួន ដោយដូរឈើពីរបញ្ហានំស្សុង។ បើតានភួនិភាពទេ ព្រះពុទ្ធសាសនាអាចសោះកក្រោះជាថែង់នេះ និងតុញកំឡងនឹងការប្រពិបត្តិ។

ប្រព័ណឺ ប្រសាសនាជំជែងបានចំណែកចំណែក

ជាតិសាលនីភាគច្រើនមានប្រព័ណឺ ប្រសាសនា ដែលបានបង់បាន ជាល់ខ្លួន។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធម៉ាឡូសិ យើងប្រហែលជាមានច្រើនជាងម្មួយ ពី-ព្រោះក្រុមជនជាតិភាគពិមាល់ខាងក្រោម មានជីវិ៍ព្រលិននិយមជាល់ខ្លួន ហើយជីវិ៍និមួយទទួលតម្លៃពីជីវិ៍ដែលទ្រូវត្រូវ។ ដោយសារអវិជ្ជា សេចក្តីកំយុទ្ធបាថ និងជីវិ៍ដែល ក្រុមនិមួយទទួលយកជីវិ៍នៅក្រុមជេទ្រូវត្រូវ ជាដាចេសិក្សាដីជីវិ៍ទាំងនេះប្រកបដោយហេតុផល ហើយចោរជីវិ៍

ការព្យាបាលមួយការនៃតែងប់ឡើង ។ ដោយការអង្គរករអំណាចអភិធម្មជាតិ (កម្ពស់ប្រៀបខ្ពស់) ដើម្បីយកឈ្មោះគ្រោះកាថ មិនមែនជាដំណោះស្រាយសម-រម្យ ដើម្បីបញ្ចប់សេចក្តីទូក្រលោនៗទេ ។ យើងត្រូវតែដោយសូបស្នាត់ថា គ្រោះកាថចំណេះដារបស់អ្នកទាំងអស់ត្រា ដែលកើតមកនៅលើពិភពលោក

មនុស្សហ៍ និងអំពើអាបប្បុប់មិនមានតម្លៃលើ
អ្នកដែលមានកម្ពស់ដូរីត្រូវឱ្យបើង

នេះ និងគិតថា អ្នកដែលកើតឡើងចំពោះយើង យើងត្រូវតែសង្គតានិត្រមើលប្រកបដោយហេតុផល ធ្វើដូចខ្លះ យើងអាចរកយើងឡាតិ៍ណោះស្រាយសមហេតុសមជលមួយ ។ នេះមិនមែនស្ថិតនៅលើវាសនាលោនៗទេ ពេលគឺវាបង្ហាញថា បុគ្គលម្នាក់ទាំងបញ្ជីសុខនៅពីគ្រោះកាថចំណេះដោយប្រើស្មារ-យាម៖ (សេចក្តីព្យាយាមត្រូវ) ។

រួមចិត្ត ឯិកមន្ត្រី អំដែលមួល ត្រូវឲ្យទេដឹងមួល សិទ្ធិត្រួស់អ្នកឈើ

ជាទូទៅ សង្គមមនុស្សត្រូវបានទទួលការអប់រំការនៃតែប្រជុំរី ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ជានេះត្រូវអតិតាមល បុគ្គលដឹងសុខការវិកចម្រិនផែង ដែលសម្រេចបាននៅក្នុងវិស័យវិទ្យាសាស្ត្រនេះ មនុស្សជាថ្រើននៅតែរងគ្រោះ ពីសេចក្តីកំយុទ្ធគម្ព ពីមនុលសង្ឃឹម និងអសន្និសុខ ។ ហេតុផលជាប្រសិល៌ វែសការចិត្តចាំងនេះ កើតឡើងការវិវាទ វិចិត្រ និងតណ្ហា ។ ដោយសារតែអវិជ្ជា មិនដឹងពីការមិនកើតមានអត្ថាព្យានាជានិវន្យ់ យើងដើរឱ្យលើអាតុន ហើយដើឡើនេះបណ្តាលឱ្យមានតណ្ហា ។ យើងពេរពេញថ្មីដោយតណ្ហាឡិនចេស្តបំស្ថុល៌ និងសេចក្តីកំយុទ្ធគម្ពពីការបាត់បង់អ្នីមួយដែលមានសញ្ញាថ្មី ។ យើងកំបាន យើងនិងត្រូវគេធ្វើទូក្រលោស និងកំយុទ្ធគម្ព ។ យើងនិងដូចប្រទេស សំណងមិនល្អ ។ ដូចខ្លះ យើងធ្វើអ្នីខ្លះ? តាមសការគឺ យើងនាកទោរកដីនៅត្រូវឲ្យឱ្យមានតិចរបស់យើង ហើយពីនេះដូកលើគ្រឿងរេចមនុ និងវត្ថុស៊ិក-

វត្ថុសំគិតិសិទ្ធិវបីកដើរអាមេរិកម្នាច់នៃសម្បាង

ដែលទ្រៀតពិតជាពាណានធ្វើដ៏ណែរ ពិមន្ទុរពទ្រម្បយទៅការនៃមន្ទុរពទ្រម្បយ ដើម្បីជួយសម្រាលទុក្ខអ្នកដី សម្រាកព្យាពាលនៅមន្ទុរពទ្រ ។ កូរម្មល់ដល់អ្នកជីថលនេះគឺជាម្បីម្បយ ដែលភ្លាមខ្សែសិរដាយពិត ។ នៅក្នុងប្រទេសអ្នកការនៃព្រះពុទ្ធសាសនា ឧបាលកនិមន្ទព្រះសង្ឃ្រោះសុខទុក្ខអ្នកជី ហើយព្រះសង្ឃ្រោះនិមន្ទព្រះសង្ឃ្រោះចំណោះការគោរពនេះទៅឡើត ។ តាមពិតព្រះសង្ឃ្រោះនៅក្នុងបុរាណ ដែលមេដ្ឋឹកខាងឆ្នាំបុរាណ ជារឿយទៅតែសុករដើរសង្ឃ្រោះ ហើយព្រះសង្ឃ្រោះចំងារដល់ការដើរសង្ឃ្រោះដោយស្នូត្រចិត្តទ្រៀតដង ។

ដោយសារពេតុទុក្ខសាសនិកជាប្រើប្រាស់ដីក្នុងសាសនារបស់ខ្លួនទប់ទល់នឹងម្បៀវតិចរបស់អ្នកការនៃសាសនាឌទែ ភាពមិនចាប់អារម្មណីបែបនេះគ្រាន់ពេអាម ឱ្យអ្នកការនៃសាសនាឌទែទាញយកប្រយោជន៍ ពីស្អានភាពនេះដើម្បីធ្វើឱ្យពីរតម្លៃសង្ឃ្រោះជាប្រភពផ្សែង ។ អ្នកការនៃសាសនាឌទែចំងារបានទ្រូវការសន្យាការដើរសង្ឃ្រោះយ៉ាងសន្តិភ័យ ដោយបំភ័យជននៃគ្រារៈរបស់ពួកគេ ដោយពាក្យតម្រយកកំហៈងចាយកាកំនរក ហើយតាមមធ្យាបាយនេះ គេទទួលបានអ្នកជួលសាសនា ។ ព្រះសង្ឃ្រោះតុក្ខសាសនាមិនចង់ធ្វើអំពើបែបនេះទេ ។ ទេទែបំយ៉ាងណាក់ដោយ ពេលគេនិមន្ទព្រះសង្ឃ្រោះ គេនិងនិមន្ទដោយសុទ្ធចិត្តតាម

ខ្លួន

ធ្វើនេះ មានការវិរិទ្សាទន់ជាប្រើប្រាស់ខ្សែសិរិទ្សាទន់មេដីកនាំព្រះពុទ្ធសាសនា មេដីកនាំចាំននេះហាក់ដូចជាថីនិមិនយកចិត្តទុកដីក ដល់អ្នកជាំងទ្រាយណា ដែលមានជីថល ។ បណ្តាញកនុរោន្តីជាថាំងទ្រាយបង្ហាញប្រាប់ថា ស្រីកនៃសាសនា

ដំឡើងរៀងសាលាគ្មានមរម្យ ដើម្បីព្រាណចំណុចសំយើង ជាគារធ្វើឱ្យខ្លួនយើង ហដ្ឋានទៅក្នុងទំនើស ឬកិចមួយជាតិ ថាគារអ្នកបានធ្វើឱ្យមានជម្លោះ។

សមាជិកមានបានធ្វើឱ្យសេចក្តីសុខនៅខាងក្រោម

វឌ្ឍនភ័ត៌

មានសេចក្តីពីៗថា មនុស្សគឺ “អាចស្អាប់” និង “ស្អាប់” ។ ទៅបីយោង លាក់ដោយ មនុស្សមួយចំនួនដែលទទួលយកការបំបែក ប្រសេចក្តីកំយុទ្ធថៃដី ដែលក្រើមីដែលកើតឡើងបន្ទាប់ពីការស្អាប់ ។

មានសេចក្តីដឹងអីនិងអីអិលារីសនីកស្អាប់លាក់ កើតមានក្នុងសក្ខាន់ អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ទាក់ទងនឹងការស្អាប់ថា មនុស្សចំនួនដោយប្រសាសនា ធ្វើដែលត្រូវការស្រាវជ្រាវពីបុណ្យបុជាសាសនា “សមរម្យ” ដើម្បីជាការ បានថា និងបានសិតិតាមផ្លូវការតែ គឺជឿងិះកំនើនការបង្ហាញថ្មី ដើម្បីជាការ បង្ហាញពេលប្រព័ន្ធដែលបានភាពបានស្នើសុំ ពេលប្រព័ន្ធតែម្រាប់ពីពាក្យជាតិ ដែលជាប្រជាសាសនា ដែលបានចូលរួមបានពីក្រោមការ បង្ហាញដែលបានគិតជាប្រជាធិបតេយ្យ ។

ប្រសាសនា មាតាបិតារីដែលកំពុងមានជម្លើងនៃចុរន្តកែវិត្រូវ បុគ្គិតាអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាមួយចំនួនមិនអាចធ្វើឱ្យមួយបានទេ ពីព្រះពុទ្ធកោគមិនបាន ក្រែងស្សែរិយៈដែលត្រូវដើរ ក្នុងប៉ាន់ដែលចាត់ឱ្យមានការសិកជាទាមត្រូវបានជើងចាយស់លាក់ និងបង្រៀនប្រតិបត្តិការណ៍នេះ មិនបានជាផ្លូវបានចែងក្នុងប្រព័ន្ធដែលត្រូវបាន បញ្ជាក់ការបង្ហាញពីក្រោមការដែលត្រូវបានគ្រប់បង្ហាញ ។ ប្រជាមនុស្សដែលបានប្រព័ណិតរិះប៉ាណេកការស្រាវជ្រាវ ប៉ះលាក់ប្រកាសនឹងមរណភាព ហើយមិនចូលចិត្តលូរមិចបុណ្យសាសនា ដោយគិតថា វានឹងនាំឱ្យមានសំណងមិនលួចលាងខ្លួនពីបាន ។

ក្រែងទ្រូវប្រៀនពីមនុស្សវីរិយៈដែលជាតិ ការស្វាប់គឺជាប៉ូកដីមួយជាតិ នៃការកើត ។ ពួកគេត្រូវប្រៀនកំរីយឆ្លាថការមិលូស និងសាកសាធារណៈ ខុសពីជម្លើតាត ។ ពួកគេត្រូវដើរិយៈដែលប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដែលត្រូវដើរនៅពីពីរបុណ្យសាសនា ។ ប្រសិនបើប្រការនេះមិនបានធ្វើ ហើយនៅពេលមរណភាព (ការស្អាប់) កើតមានឡើងយុវវិរិយាក្រែងទៅនឹងមានការខាតបង់និងស្តិតនៅក្រោមការប្រកសប្រណិតរបស់អ្នកការសាសនាត្រាការសិលជមិ ដែលជាអ្នកប្រើបាយបាន នេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេផ្តាស់ប្តូរដំឡើង ប្រើប្រាយប្រាក់ការស្រើស្រាវ សក្ខាប់ទៅលើការប្រាព្យិតិដីខុស និងត្រាន់ប្រយោជន៍ ។

សេចក្តីទុកសាច់។ ពីដឹបុណ្យតាមវប្បធមិត្តលទ្ធភាព ដែលយើងប្រាក់ដើម្បី មានប្រយោជន៍ណាស់ ពីព្រោះវាទួយឱ្យយើងវិនាយនូវសេចក្តីទុកប្រឈមពិចឆ្វោ។

គរោះភាព់ពិនិត្យលោកសាសនា

សម្រួលបច្ចុប្បន្ននេះ: នៅក្នុងករណិតចំនួនយោដែលការស្ថាប់បានកើតឡើង នៅក្នុងកាលបែលនៃការសង្គមដែលដាក់ឡាច់ ត្រូវធ្វើការសិុបអង់គ្គបែន្នែម វាបានភាយជាកិច្ចការសាមញ្ញ សម្រាប់មនុវត្តន៍ដៃប្រឈមពិនិត្យសាកសតទៅនៅអ្នកដែលបានស្អាប់ ដើម្បីអនុវត្តន៍បញ្ជាក់ពីដើមហេតុទៅនៃការស្អាប់ ។ ដូនកាល សាងគ្រាតិតិចាស់មិនឱ្យធ្វើបែបនេះ ដោយគិតថា វាបានក្របមានដែលត្រូវវេដេរាជៈកាត់ បុធ្លើឱ្យខ្យល់សាកសត ដែលគេចាត់ទុកជាដាធិសិដ្ឋវត្ថុ (វត្ថុដែលគេគោរព) ។ បើនិយាយចំពោះតួចសាសនិក គួរពេត្តានបោតុដលសាសនា ដែលត្រូវដំឡើងការវេដេរៈកាត់នេះនៅទេ ។ តាមពិត ប្រសិនបើការវេដេរៈកាត់ពិនិត្យសាកសតអាចជួយអ្នកដែលរស់នៅ ដោយផ្តល់ឱ្យសមាជិក ដែលអាជីពខាងវេដ្ឋសាស្ត្រជាមួយនឹងពិមានបែន្នែមឡៀត អាចជួយពួកគេអាចព្យាយាយដី គេគួរតិតិថានាម៉ារំពើបុណ្យប្រឈមដោយដើរ។ ដូចដែលបានពេលមកពីខាងដើម រុបរាងការយិត្តានអ្នកប្រឈម ជានករដ្ឋូបញ្ចប់ត្រូវចំនួនយោដែលនូវការកំណត់ទៅនៅបាន (មហាក្តុរុប ៤) ដែលនឹងត្រូវបំបែកជាបំណេរកតុចុចទៅនឹងនៅពេលស្អាប់ ។ ដូចេះ ត្រូវបោតុដលអ្នកនៅពីថ្មីថា ត្រូវឃើញវិញ្ញាយនៃអ្នកដែលស្អាប់ទៅនឹង

អាក់អន់ចិត្ត ប្រសិនបើរាងការយើងបានគេបើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងវិទ្យាសាស្ត្រ ។ គេរាជធានាណូរយើងដោយឡើងឡើតថា បណ្តាល់ដែលបណ្តិតនិងអ្នកជីនបែករាយតាមចំនួនខុសត្រូវខិស្ស និងក្រោមសិលផិត្តាជីដីរៈ ហើយពួកគេចាប់ការសង្គមពាយសេចក្តីគោរពសម្រួលត្រូវឡើង ដែលជាកាត់ពីចិត្តរបស់គ្រួមពេញ ដូចេះសាងគ្រាតិមិនចាំបាច់ប្រយោជាយជាមួយបានមួយបែកចាត់ អំពីបញ្ហានេះទេ ។ មានមនុស្សមួយចំនួនសិរីតែបោញ្ញាត់ និងបិច្ចាគសាកសតរបស់ពួកគេ បន្ទាប់ពីគេស្អាប់ទៅមនុវត្តន៍ដៃប្រឈម សម្រាប់ឱ្យនិស្សពីដែលស្អារិភាគការយិត្តានទៅ។

នៅក្នុងទំនាក់ទំនងនេះ: គេចាត់ទុកថា ជាម៉ារំពើនេះការបំពេញបុណ្យដី ឱ្យដូឡស់បំជុំតសម្រាប់តួចសាសនិក ក្នុងការបិច្ចាគតផ្តើកនៃរាងការយុបស់ពួកគេបន្ទាប់ពីស្អាប់ ដូចេះអ្នកជីនអាចចួលបានដែលប្រយោជន៍ពិពួកគេ ។ នៅក្នុងអតិតជាតិ ព្រះពួកគេដែលបិច្ចាគករាងការយុបស់ព្រះអង្គដ្ឋាល់ ដើម្បីជាតុលប្រយោជន៍ដល់អ្នកជីន ។ ព្រះអង្គបានឱ្យព្រះនេត្រ ព្រះលោកកិត និងសាងគ្រាតិមិនបស់ព្រះអង្គ ហើយនៅក្នុងឱ្យការយុបស់ព្រះអង្គបានបូជាការយិត្តានិងមួយរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីដឹងស្រាប់ដើរឡើងដែលនឹងត្រូវឡើត ។ ព្រះអង្គយល់ជាកំច្បាស់អំពីបញ្ហានេះ ពេលគឺការបិច្ចាគសាកសិរីរាជសម្រាប់ជាតុលប្រយោជន៍

សេចក្តីកំបូលខ្លួនមិនសមបាតុសមដល់ នាមកន្លែវសំណងមិនឆ្លើ ក្រឹមជាងកតព្យូតាចមិ សេចក្តីផ្លូវរក្សា និងភាពវិករាយ ។

ដូយពីដំឡើងពាណិជ្ជកម្ម ពិធីបុណ្យសំដែលអ្នករ អីកធម៌ ដំបី និងពេលខែសម្រេចបានក្រោកការសរបច្ប័ន្ទ ដែលចំណាយត្រូវការបំពានដូច្នារទៅលើវិវីតុមិនចាំបាច់ និងដែលជាអ្នូយទ្វារបានចាត់ចាតា “ពិធីបុណ្យរបស់ពុទ្ធសាសនិក” ដម្ល៉ា តាមពិតិមិនមែនជាបិធីបុណ្យរបស់ពុទ្ធសាសនិកទាល់ពេតស្រាង ។ វាគារភាពអនុញ្ញាតបានបិធីបុណ្យចំណាំស្រួល ក្នុងការចូលរួមពិធីបុណ្យចំណាំអស់នេះ ជាមួយត្រោះពុទ្ធសាសនា ។ ពិធីទាំងនេះត្រាន់តែជានិរន្តរកម្ម (ការធ្វើឱ្យនៅមានជាប់រហូត) នៃទំនួរមុខដៃ និងប្រព័ណិត ដែលមានតាមពីរសាលាថ្មី និងពេលខែសម្រេចបាន និងពេលខែសម្រេចបាន ដែលគេកំពុងការជោយងើតឯងជំនួយ ។ នៅពេលមិនបានបិធីបុណ្យសំដែលនេះ ប្រជាដនវិនិមីបានដែលបិធីបុណ្យសំដែលនៅថ្ងៃខែមេក្រា តើអ្នកដែលពួកគេកំពុងបិធីបុណ្យសំដែលបានក្រោចពិធីបុណ្យសំប្បាយវិករាយ បុក្រិតិកបុណ្យសំដែលនេះ ។

ជាតីកព្យាប់ណាស់ គោំពង់គោប់ប្រាំតត្រីសម្រេចខ្សោយទៀតត្រីឱ្យរារិកអំឡុងពេលជានិរារករពិធីបុណ្យសៅ ។ ហេតុនេះ គោគរាជទទួលបានការបាប់អារម្មណ៍ ពិធីត្រូវបានរៀបចំប្រើប្រាស់ទៅឯកជាពិធីបុណ្យសំប្បាយវិករាយ បុក្រិតិកបុណ្យសំដែលនេះ ។ ជាតីកព្យាប់ណាស់ដើរការរបស់ពុទ្ធសាសនិកនេះទៀត តើអ្នកដែលពួកគេកំពុងបិធីបុណ្យសំដែលនេះជាតីកព្យាប់ណាស់ដើរការរបស់ពុទ្ធសាសនិកនេះទៀត ។

ភ្នាយ និងការភារចំពោះអ្នកដែលស្វាប់ទៅ ។ ទោះបីព្រោះពុទ្ធសាសនាទីនប្រជាសង្គមនិងការធ្វើឱ្យមានជាប់នៅរហូតទូវិធីបុណ្យបែបប្រព័ណិត ដូច ដែលតាំងពិយេរណាស់មកហើយ ដែលពិធីទាំងនេះមិនជាសំប្បចាំនឹងពាក្យប្រវែងប្រដៃរបស់ត្រោះពុទ្ធ តើតោនាអារម្មណ៍ ជាតីបុណ្យខាងពុល វេលាសិន្ទុល់ដលចំណោញ (មិនសរុបសំចែ) និងមិនចាំបាច់ ដែលមិនដូលប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលស្វាប់ទៅ ទាំងអ្នកដែលនៅរស់ គ្នរជាបិធីធ្វើឱ្យអស់ដំឡើ និងត្រូវឈប់បង់ទោះជាបំណុង ជាតីប្រាប់ការប្រើប្រាស់ប្រព័ណិត ពីរដូចត្រូវឈប់បង់ទោះជាបំណុង ។ ជាតីប្រាប់ការប្រើប្រាស់ប្រព័ណិត សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលស្វាប់ទៅ ដើម្បីប្រើបានជាក្នុងជីវិតក្នុងបរបាណ ពោលគីណៈការបាយការណ៍ គីតិតជាតីមិនមែនជាការប្រាប់ប្រាស់ពុទ្ធសាសនិកនេះទៀត ។ ទោះបីបាយការណ៍ ដោយ ប្រសិនបើវាគ្មាយគេប្រកបដោយចិត្តសាស្ត្រ ដើម្បីធ្វើឱ្យគេតិតថា គោគប្រាប់ការណ៍ និងដែលស្វាប់ទៅ វាមិនមានទូកទេ បុំនៅទោះជាបាយការណ៍ដោយគោមួយនេះទៀត ។

គោមួយនេះ ត្រូវបានប្រើបានជាប់នៅរហូតទូវិធីបុណ្យសំប្បាយវិករាយ បុក្រិតិកបុណ្យសំដែលនេះ ។ វាមិនមានទូកទេ បុំនៅទោះជាបាយការណ៍ដោយគោមួយនេះទៀត ។

ប្រព័ន្ធសាសនាមិនប្រាកំដែងជំទាន់និងសហគមន៍ឡើងទៅ ដែលប្រារព្យ ពិធីបុណ្យសពខុសទៅ ដែលសំភូសមសម្រាប់តំបន់នឹមួយទៅ និងពេលវេលា។ បុន្ណោះរឿងដែលសំខាន់បំផុតគឺថា ពួកវាប្រព័ន្ធដែលប្រាកំដែងជំទាន់និងសហគមន៍ និងអនុវត្តដារ រួចរាល់ប្រព័ន្ធ។ ពិធីបុណ្យដែលភាពបន្ទីនិងពិធីបុណ្យសពបែបប្រព័ន្ធសាសនាត្រូវ តែជាទិធីបុណ្យសាមញ្ញដួចតាម ឱ្យរារិក ផ្តល់កិត្តិយស និងមានអត្ថន័យ។ នៅក្នុងប្រទេសជាអេក្រិន គេនិមនុប្រព័ន្ធសាសនានៅក្រោមបណ្តាលអ្នកដែលស្វាប់ ដើម្បីប្រារព្យពិធីបុណ្យសាសនា មុនពិធីបុណ្យសព។ ការបូជាដ្ឋាកី និងការអូត

ការអូតក្រសាស្រ្តាកំមិនអាចឧទ្ធសាស្ត្រ ដែលអ្នកស្វាប់បានទេ

ក្រដាសមាសក្រដាសប្រាក់ខ្លះ និងឡើង ផ្ទប់ គិតគាថទទួលយកបានចាតាការប្រារព្យដើម្បីបែបសាសនា នៅក្នុងឱ្យការសំបែនេះ។

ជាន់ឡើងមទ្វាប់ជាសញ្ញាដែលការគោរព សម្រាប់មិត្តភកិ និងសាថ្តាតិ ដើម្បីធ្វើកម្រិតប្រាកំពិធីបុណ្យសព។ ដោយពេញចិត្តជាង ទាំងនេះ គួរតែរឿងបំបាតុនទៅឱ្យដល់គេហដ្ឋានមិនឱ្យមុនថ្វែង មុនពិធីបុណ្យសព ម្បាងឡើត នៅថ្វែងសោកស៊ា ផ្តាចំងនោះអាចស្តិតស្របនៅដោយខ្លួនវា។ ទោះបីយ៉ាងណាក់ដោយ ប្រសិនបើមានជ្រាកដីណើមរណភាព ពិសេសមានសរស់រចា “មិនទទួលផ្ទាកី” ដូច្នះ សំណើនេះគួរតែគោរពដោយតិន្នន័ែ។

ដោយសារពេត្តសាថ្តាតិមានគំនិតខុសត្រា សិទ្ធិពិធីបុណ្យសព មានការមិនត្រមព្រៀងជាអេក្រិន អំពីពិធីបុណ្យសមរម្យដែលប្រព័ន្ធបាន។ ជារឿយទៅបានស្ថិតនៃទាំងឡាយខាងក្រោម។

១. តើគូរបូជា បុកប់?
២. បើបូជា តើគើរដឹងខ្លះជាមួយអង្វិតាតុ?
៣. តើយើងប្រព័ន្ធបើការមិនប្រកែណោ?
៤. តើយើងប្រព័ន្ធបើសៀវភៅកំសំលៀកបំពាក់ការនៃទុកពាណិជ្ជ ខ្លះ បុស?
៥. តើប្រព័ន្ធបើឡើងពាណិជ្ជ ក្របាម បុស?
៦. តើសពប្រព័ន្ធបើក្រុមបុន្ទាន់ថ្វែង មុនបូជា បុកប់?

៧. តើកំណត់ការចំណាយអីខ្លះ សម្រាប់ពិធីបុណ្យសេទ?

គ្រប់សំនួរទាំងអស់នេះ គោរពដែលផ្តើមបានមានបញ្ហាច្រើនប្រាមនេះ ពិធីបុណ្យសេទត្រូវតែសាមញ្ញ ប្រកបដោយភាពមួយម៉ោង និងក្នុងឈុំតិច ហំដូច បុណ្យប្រកបដោយកិត្តិយស ។ ប្រហែលជាអ្វីនដែលមានសុវត្ថិភាព បំផុតដែលត្រូវធ្វើ គិត្យិសប្រាប់សមាជិកប្រព័ន្ធប័ប្រព័ន្ធឌីត្រូសារ និងមិត្តភកិដិត្សិនុត្រូវមានការពិភាក្សាមិនផ្លូវការមួយ អំពីធិលូបំផុត ដើម្បីរៀបចំពិធីកម្មបុណ្យសេទ ក្នុងភាពអាចបញ្ជាក់បាន ជាមួយការប្រព័ន្ធដឹងជាទូទៅ ប្រកបដោយកិត្តិយសសូប់ស្វាត់ និងត្រានការដូចប្រទេសការចំណាយមិនចាំបាច់ ។ ប្រសិនបើពួកគេមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហានេះដោយខ្លួនគេដោលទេ អីដឹងពី ត្រូវបានដែលបោះពេញ កិច្ចការនេះនូវក្នុងឱ្យអ្នកសុឃុំឈុំនឹងកប់ខ្លោចមានកិត្តិសណ្ឌ ព្រោះគោរពយល់ដឹងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ ដែលត្រូវធ្វើ ហើយដូចំនួនខិតខ្សោយបាន និងយកទំនួលខុសត្រូវចេញពីដែលមានពេលវេលាតិច ។ គេក៏អាច ស្មោះការដែលបានរឿងដែលពីព្រះសុង្ម ដែលនូវឱ្យគោរព ជាមួកពិតជាអាជីវការណា គ្រូសារសេទ ចំពោះអ្នកដែលអាចជាវិធីលូបំផុត ដើម្បីរៀបចំពិធីបុណ្យសេទ ក្នុង អត្ថបន្ទិតសមរម្យ ដែលស្របនិងមាតិជិតិវិតបំប្រព័ន្ធផុទ្ធសាសនា ។ គោត្រូវតែ ចងចាំថាយុទ្ធភាសាសំមកហើយពិធីបុណ្យព្រះពុទ្ធសាសនាដែលមានជាប់ទាក់ទង ត្រានក្នុងច្បាប់មិនអាចបត់បែនបាន ដែលត្រូវរក្សាយ៉ាងតីវិនិកនោះទេ ។ នៅ

ក្នុងបញ្ហានេះ ជូននៅក្នុងបញ្ហាទាំងអស់ យើងតែងតែត្រូវរក្សាយ៉ាងប្រព័ន្ធផ្លូវការ តាមព្រះពុទ្ធមិនត្រូវ ដើម្បីរក្សាបានពិធីបុណ្យសេទជាការណ៍ និងការទទួលខុសត្រូវ ក្នុងអីក៏ដោយដែលយើងធ្វើ ត្រានការបង្ហើក្នុងទោសដល់អ្នកដែលទេ ប្រសិនបើ យើងអាចប្រើប្រាស់មិនបាន ដើម្បីធ្វើតាមរូបរាង ប្រកបដោយកត្រូវតាមមិនការងារណូធ្វើដោយអ្នកដែលស្វាប់អំឡុងពេលគាត់នៅរស់ ដើម្បីចងចាំថា យើងខ្លួនឯងនឹងត្រូវយុទ្ធសាស្ត្រការណ៍ដែលមានមួយ និងចងចាំថា យើងគូរតែ ធ្វើអីក៏ដោយដែលណូ ដែលយើងអាចធ្វើសម្រាប់អ្នកដែលស្វាប់ ពេលយើងនៅរស់ ដូចំនួនខាងលើការបិទចារបស់យើងរាជមានន័យ និងមានកិត្តិយស ។

តើសំលោកបំពាក់អ្នកដែលសមរម្យ សម្រាប់ពិធីបុណ្យសេទ? នៅក្នុង ព្រះពុទ្ធសាសនា គោលបោះពីរយើងស្មោះការណ៍សុវត្ថិភាព សមរម្យ និង មធ្យម មិនហូសហេតុ ។ ត្រានក្នុងច្បាប់និងមិនអាចបត់បែនបាន ចំពោះអ្នក ដែលយើងគូរស្មោះការណ៍សុវត្ថិភាពនោះទេ បុណ្យភាពថ្មីថ្មីត្រូវចោរ យើងគូរស្មោះការណ៍សុវត្ថិភាពនោះទេ និងមិនត្រូវប្រើប្រាស់ គ្រឹះនឹងអលង្វារ ក្នុងការសំមែងសេចក្តីគោរពចំពោះអារម្មណីត្រូសារសេទ និង ចេញពីសេចក្តីគោរព ចំពោះការធ្វើឱ្យវិកយើងរួចរាល់ ដល់អ្នកដែលស្វាប់ ទេ ។ ស្ថិដែលការសំទុកប្រហែលជាអាជីវការណ៍ចិញ្ញនឹងវិញ្ញ ដល់អ្នកដែលស្វាប់ ទេ ។ ស្ថិដែលការសំទុកប្រហែលជាអាជីវការណ៍ចិញ្ញនឹងអាពាប់ពិពាប់បុចិញ្ញន ភ្លាប់ពាក្យរបស់នាង ។ ជាការប្រសិរី ក្នុងស្មោះការណ៍សំលោកបំពាក់ដែលមាន

ពណិខ្លោះ ស ប្រធែ៖ ប្រពេលដែលចាក់ទៅដៃឡើងទៅក្នុងបញ្ហាថ្មាន បុំនេះបញ្ហាថ្មាន បន្ទូលទុកចាំងស្រួលដល់បុគ្គល និងការចាប់អារម្មណីចាំបាច់ពាណិជ្ជកម្ម ដែលរបស់តាត់ ទោះដោ "ធម្ម៌ខ្លោះ" ក៏ដោយ ជាជម្យតា គេទទួលស្ថាល់ថា ជានិមិត្តរុបអាជិវឌ្ឍន៍លើកហាន សម្រាប់ការការអំឡុក។

តើរយៈពេលបុន្ញនាន ដែលសាកសពគ្រួរក្រឡុក មុននឹងបុរាណ បុរកប់? យើងជាអ្នករស់នៅក្នុងអាកាសធាតុគ្រោះ ហើយសិម គួរយល់ដឹងថា ការបំបែក ធាតុប្រព្រឹត្តទៅផ្ទាប់រហូតដែរ និងយល់ដឹងថា វាដាការខ្លះអនាម័យ ដែល ទុកសាកសពក្នុងរបៈ:ពេលយុវរពេក ។ ក្រោពីនេះ វាដាការដាក់លទ្ធភាពដែង ម្នប់ដល់សាច់ព្រឹកនៃសំណើ ក្នុងការត្រូវអត់ថ្វាំជាម្នយភាពនៅជិតសាកសព របៈ:ពេលយុវ ជាងពេលដែលចាំបាច់។ អ្នកការអំឡុកខ្លះដឹងដើរ មេព្យាពិសេចក្តី សាកសោទុកប្រព្រឹត្តដូចត្រូវបានក្នុងក្រុងក្រាម ពេលដែលចាំបាច់ គេត្រូវតែអត់ថ្វាំ បុំនេះគ្រកំដើរស ហេតុ បុគ្គរកំដើរម្ចាស់ប្រព្រឹត្ត ។ នៅពេលគោមិនអាចតម្លៃទិន្នន័យបាន ដោយបុគ្គរកំដើរម្ចាស់ប្រព្រឹត្ត ។ ដើរប្រកបដោយគឺបណ្តិត គ្រកំពន្លារពេលពិធីបុណ្យដែលមិនចាំបាច់ ។ តាមជម្យតា វាបាកំដួងជាយកដារ ការបានបំផុត ត្រូវទុកចេញន្លោះរយៈពេលប្រែបាលម្នយថ្មី បុពីរថ្មី សម្រាប់ការ រៀបចំពិធីបុណ្យសំណើ និងសម្រាប់ការផ្តល់ដឹងដល់មិត្តភក៏ បុណ្តិតមិត្ត ។

នៅថ្ងៃបុណ្យសំណើ ពិធីកម្មរបស់ព្រះសង្ឃុំពុទ្ធសាសនា ត្រូវបាននិមត្ត ម្នប់ដែរ ដើម្បីប្រារព្យពិធីកម្មសាសនាថាំបាច់ម្នយនៅពេលបង្កាន និងនៅកន្លែង ទិបញ្ញេះសំណើ វាដាកិច្ចប្រារព្យដើម្បីក្នុងចំណោមប្រជាធិនិទ័ន់ខ្លះ ក្នុងការសែននិងក និងមានខ្លួន ជាការសែននិមិត្តរុបសម្រាប់អ្នកដែលស្វាប់ទៅ ។ កិច្ចប្រារព្យដើម្បី បែបនេះមិនត្រូវបានលើកទិន្នន័យបុគ្គលិក នៅក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាថេ ពីរបាយវា ជាប់ពាក់ពេនការសម្រាប់សត្វស្វែតបុត្រានកំហុស ។ ការផ្តល់ការសែននូវជាយក្រុងការ ដល់អ្នកដែលស្វាប់ទៅគឺពិតជាដាក់សំណើនិងពាក្យប្រវេសប្រដៃរបស់ព្រះពុទ្ធ ព្រះ អង្គប្រកបដោយចិត្តមេញ្ញា និងគោគរោះបង់ចោល ។ ការបុជាច្នាតីជាការ សំម្រេចការគោរពរបៀបនាមពុំ ជាមួយនឹងការដើរតួចបិនិងទៀនអាជបំពេញ សេចក្តីត្រូវការបានចាត់ជាការបុជាច្នាតីមិត្តរុប ។

គារអប់ និងគារបង្របៈ

ពុទ្ធសាសនិកជាប្រចាំនាងស្ថូរថា តើបុគ្គលដែលស្វាប់ទៅ គោគរកប់ បុ បុរាណ ។ ព្រះពុទ្ធសាសនាដាកាសាសនាមានសិរីភាព អាចបត់បែនបានលើបញ្ញា នេះ ។ តានក្បែនចោរបិនិយមិនអាចបត់បែនបាននោះទេ ទោះបើនៅក្នុងប្រទេស ការអប់ពុទ្ធសាសនាម្នយចំនួន ការបុជាសពអ្នកដែលស្វាប់ទៅគឺជាការបងិបតី ដែលសាមពុំអាជិវឌ្ឍន៍លើកហាន ។ ការធ្វើសរិលិរិដិសាលាល្អូម្បយ បុរិជិសាល្អ

មួយណ្ឌុងទេរ៉ែត គ្មានឱ្យស្របនឹងបំណងចុងក្រោយរបស់អ្នកដែលស្វាប់ទៅ ប្រព័ន្ធជាមីរិភាពក្នុងការសម្រេចឱ្យញាតិដែលជិតជាងគ់។

ទោះបីយោងណាក់ដោយ នៅក្នុងរបៀបគិតសម្រួលទៅនឹង ការបូជាដារ ទម្រង់អនាមួយមួយ នៃការយកសាកលវ៉ែនទៅថែល តែត្រូវជ្រើនិងលើកទីក ចិត្ត។ ជាមួយការវិកចម្រិននៅក្នុងមាត្រានិងសុខភាព និងការកើនចំនួន ប្រជាជនយោងឆាប់របៀបស្តីតែនៅ ដីដែលអាចបើប្រាស់បានកំពុងភាយទៅ ជាមួយខាត ដូច្នេះហើយគឺឱ្យដូច្នេះត្រូវបើរមករកការបូជាសពិរិ និងទូកការ បើប្រាស់ដីមានតម្លៃម្រាប់ការសំនេះ ដ៏នូសឱ្យការពាក់ពុំនជាមួយចិត្ត ជាក់នៅក្បាលដូច្នេះក្រើនចំនួនម្រិនសន្តិកសន្តាប់។

ទោះបីការរប់ ប្រាការបូជាសពិរិ តែបានដឹងថា សម្រាប់ហេតុផល មនោសពេញនី ប្រជាជនខ្លះចូលចិត្តដាក់កម្មសិទ្ធិមានតម្លៃដូចណាល់ខនរបស់អ្នក ដែលស្វាប់ទៅក្នុងការមណ្ឌល ក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹម និងជំនួយថា អ្នកដែលស្វាប់ ទៅភាពទទួលបានដែលប្រយោជន៍ពីវា ដោយមធ្យាបាយណាមួយ វាបានការ បញ្ហាតឱ្យយល់ខុស ប្រុងទេស្តីខុស ដែលសង្ឃឹមស្រើជាក់ថា ទូកជាយោងណាក់ ដោយ ការបូជា ប្រជុំកម្មសិទ្ធិបែបនេះ អាចទទួលបានជាមួយពីបុណ្យកុសល ។ ដ៏នូសឱ្យការដាក់វត្ថុបែបនេះនៅក្នុងការមណ្ឌល ប្រុងបានដោន វាអាចការនំតែ មានប្រយោជន៍និងសមហេតុសមិន ក្នុងការមណ្ឌលបានប្រយោជន៍ដូចលោក

ខ្លួន ដូចជាសំលេរកបំពាក់ ត្រូវបាប់ដើង និងរបស់របាយការជ្រើនដែឡទេរ៉ែត ទៅ អ្នកត្រឹមត្រូវ និងអ្នកក្រួចរាល់ ជាមួយពីបុណ្យ ដែលផ្តល់ដែលប្រយោជន៍នៃដែលស្វាប់ទៅ និងអ្នកដែលស្វាប់ទៅ។ សេចក្តីអ្នកដែលបានជាមួយខ្លួន មនុស្សខ្លះមានការ តោរពចំពោះការបើប្រាស់កម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដែលស្វាប់ តីត្រានិយ និងរក្សាទុកមិនបាន ។

រាយកសាងនៃអ្នកដែលស្វាប់ទៅ

សំនុរម្យយដែលគោទៅតែម្រួគិតិថា តើត្រូវប់អដិជាតុ ជាក់ជីកលំរក្សាទុកនៅក្នុងចំពីយ ប្រុកបានសំណល់អដិជាតុទៅការយប្បាទចាប់ទៅក្នុងសម្រួគ់។ ព្រះពុទ្ធឌ្រោងមិនបានបន្ទូលប្រុកការណែនាំជាក់លាក់ណាមួយលើបញ្ហានេះទេ ពី ព្រះព្រះអង្គមានព្រះទំយចដឹងឱ្យយើងយល់ដឹងថា រាយកាយតីត្រានអ្នកចំនួនសំលើសពីការរួមបញ្ចប់តារវាយវត្ថុជាតុវាយកាយ ដែលចុងក្រោយនឹងត្រឡប់ ទៅជាប្រុមុំនៃជាតុដែល បន្ទាប់ពីស្វាប់។ ព្រះពុទ្ធឌ្រោងបានបង្រៀនថា ទម្រង់វត្ថុជាតុវាយកាយដឹងទិន្នន័យ ទីក ត្រឹង និងខ្សោយ ។ នៅពេលស្វាប់ មានគោជាតុពីរបុណ្យណ៍ដែលនៅសល់ តីជាតុដី និងជាតុទីក ដែលនៅពេល ភ្លាយទៅជាងៗ តីត្រានព្រៃលិងវិញ្ញាបាលទេរ៉ែត ។ ដោយសារយើងថាត់ទូក សំណល់ (អដិជាតុ) ថាគារអ្នកដែលស្វាប់ជាអ្នកដែលយើងដ្ឋាប់ បានប្រឆ្លងរាយ យើងប្រព្រឹត្តចំពោះសំណល់អដិជាតុដោយសេចក្តីគោរព ។ បុន្ណោះ

យើងមិនត្រូវជាប់ចិត្ត ប្រើថែមទាំងគិតថា តាមមធ្យាបាយណាមួយ សំណាល់អដិជាតុកិនមានការជាប់ទាក់ទងជាមួយអ្នក ដែលបានស្វាប់ទៅហើយនៅទេ។ ព្រះពុទ្ធសាសនាបាបដ្ឋៀនថា វិញ្ញាបាយកម្រោង បន្ទាប់ពីស្វាប់ហើយទៅថាប់បងិសនឹងត្រូវរួបចម្លើមួយឡើងទៀតនៅកន្លែងដើរ។

ការបង្រើនព្រះបរិត្តិភាពជួយខ្សែរសីវិយពីសេចក្តីទុក្ខ

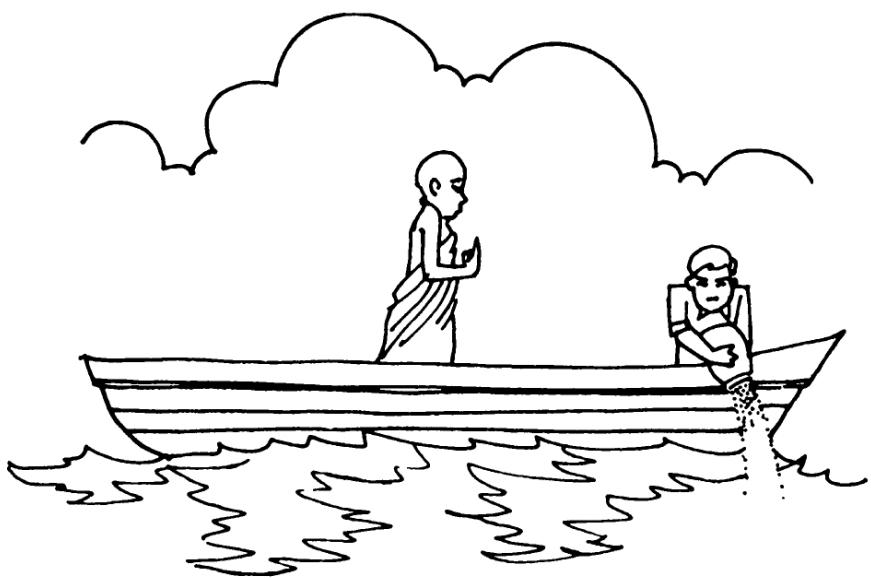
ការបងិបត្តិរក្សាសំណាល់អដិជាតុ របស់អ្នកដែលស្វាប់ គិតឈទ្ធោរកអតិតការបងិបត្តិរបស់យើង។ នៅសម្រាប់នៅពេលប្រជាជនមានជីវិ៍ទៅលើព្រឹងមិនចេះស្វាប់ វាដាការបងិបត្តិ ដូចករណិតជាតិនេសិបរក្សាសំណាល់អដិជាតុ ត្រូវបែងចិត្តឯកសារ ដោយហេតុនៅទេ។ ព្រឹងអ្នកដែលស្វាប់ទៅអាចរក្សាការទាក់ទងជាមួយអ្នកដែលនៅរស់។ តែបានសាងសង់ផ្ទាល់ម្រាប់ជាក់អដិជាតុ និងចេតិយដីជំសមេរីមជុីពុសំណាល់អដិជាតុ។ ប៉ុន្តែការបងិបត្តិបែបនេះបានត្រូវត្រូវមុកសម្រាប់តែកស្សានសំខាន់ៗ ដូចជា ព្រះមហាក្សត្រ និងមេដិកនាំសាសនាបុណ្ណោះ។ ជាម្មតា សំណាល់អដិជាតុរបស់ប្រជាជនសាមញ្ញត្រូវបានគេប៉ង្ហាញចោលតាមវិធីសមរម្យ។

ផ្សាយពីការបងិបត្តិបែបនេះ មានការបងិបត្តិមួយដើរឡើងឡើត គឺការគោរពបុញ្ញបុរសដែលថា ការរស់នៅបានរក្សាការទាក់ទងជាមួយអ្នកដែលស្វាប់ដោយប្រពិបត្តិតាមការបងិបត្តិពិធីកម្មជុីពុសំណាល់អដិជាតុនៅក្នុងកោដ្ឋ បុប្រជាប់សម្រាប់ជាក់ដើរឡើងឡើត ដើម្បីទូកគោរពបុញ្ញជា ពោលគីការបងិបត្តិ ដែលគោនោតែបន្ទាន់អនុវត្តសូម្បីតែសព្វថ្មីនេះកែ។

ប្រជាជនមួយចំនួនមានបំណងប្រាថ្ឌា ចង់រក្សាមុកអដិជាតុ នៅក្នុងអគារសំណាងមួយ ចំណោកងប្រជាជនដែលដើរឡើងឡើតកំអដិជាតុដែលនៅ

ឈីចុបុជ្យក្រុងពិថិជុបុជ្យទេ វិលពិថិជុបុជ្យទេ

បន្ទាប់មក មានសំនួរដារច្រើនអំពើពិធីបុណ្យក្រោយពិធីបុណ្យសព្វ។
ប្រជាជនមួយចំនួនប្រាក់ពិធីបុណ្យក្នុងរាល់ប្រាក់។ ខ្ញុំសងលែបអ្នកដែលស្សាប់
នៅត្រូវឯកជាបាន សំណើចុបុជ្យបាន និងមួយរយចំនួន មិនដោកអ្នកដោយឡើត ក្រោពី
ថ្មីទៅថ្មីបាន ដៃបាន និងមួយឆ្នាំ នៅពីរប្រាក់បាន តើអ្នកដែលស្សាប់នៅត្រូវឯកជាបាន
អ្នកដែលស្សាប់មានត្រូវប័ណ្ណភាពអ្នកអំឡុងពេលជាក់ណាក់ទាំងនេះ បើដូចជា
យើងដើរ ប្រុងតីមិនសំខាន់ទេ ពិធីក្នុំសាសនាសម្រាប់តុសមិជន ក្នុងការ
ធ្វើឱ្យតិកយើងរួចរាល់អ្នកដែលស្សាប់ ដែលមិត្តភកនិងសាធារណនឹងចំណុចបាន

សំណាល់អ្នកដាកុមាត់ពេលពេក បានបង្ហាញទៅក្នុងខ្លួន

ត្រូវឯកជាប់លកបទពិសោធន៍ជូនសិតិត និងផ្តល់ការគាំទ្រផ្តែកសិលដមិ ដើម្បីកាត់
បន្ទាប់មកព្រោយគ្រូសារអ្នកស្សាប់ តើធ្វើឱ្យខ្សោយស៊ី។ បើនេះគានការពេជាទាច់ ដើម្បី
ទទួលជា ពិធីក្នុំត្រូវតែប្រាក់ព្រឹត្តក្នុងកាលបរិច្ឆេទជាក់ណាក់ឡើយ។ តែវាមេ
ទទួលបាយកាលបរិច្ឆេទណាមួយ ដែលសម្រាប់អ្នកទាំងអស់ដែលជាប់ពាក់
ពាក់នៅក្នុងសម្រាប់ប្រាក់ពិធីក្នុំនេះ។

នៅឡើង បុ ធម៌សាទូឡូនានា មិនមែនជាបាករ បុការ
បងីបត្តិរបស់ពុទ្ធសាសនិកនោះទេ បើនេះវាពិតជាកាយវិការដីលូ នៅពេល
សហគមន៍ទាំងមូលទុកដោយថ្មីក សម្រាប់ទិវាតិសែសមួយ ដើម្បីចែងចាំអ្នក
ទាំងឡាយដែលស្សាប់ទៅ ដោយថ្មីលូមត្តាសម្បាចដូចនេះ និងបុជាង្ហាគី ជាសញ្ញានៃការគោរព។ នេះអាចបង្ហាញជា ក្នុងមិនដែលស្សាប់ទៅហើយគឺជាក្នុង
ជាថោ និងបានបំពេញការពេទ្យកិច្ចរបស់ពុកគេចំពោះជីជុំនិតោ។ ព្រះពុទ្ធសាសនាមិនជាសំដោយមជ្រាវាយណាមួយ ចំពោះទីដីដីនេះ នៅក្នុងការ
ដើរឲ្យការចងចាំ ដែលអាចធ្វើឱ្យយុវវិយក្រោងឱង្យបង្ហាញសេចក្តីគោរព
ចំពោះចោស់ទុកបរស់ពុកគេ និងអាចធ្វើឱ្យយុវវិយបើងធ្វើឱ្យលូដីច បុណ្ណជាន់ នូវការបងីបត្តិបែបប្រព័ន្ធផីជីលូនៃការគោរពបុរាណ ចំពោះព្រៃនឹងជួនតាត ដែលបាន
ស្សាប់ទៅហើយ។ នោះបើយ៉ាងណាក់ដោយ សេចក្តីកំបុងខ្លាចដែលម៉ា ប្រជាជន
មួយចំនួនបានបងីតការគិតនៅក្នុងចិត្តនៃប្រជាជនស្សុតត្រង់ជា អ្នកទាំងឡាយ

ដែលស្វាប់ទៅនឹងប្រព័ន្ធប័មកធ្វើឡើងបុកម្យ និងខានជល់សមាជិកគ្រូសារប្រសិនបើពួកគេមិនបានប្រារព្យដើម្បីពិធីបុណ្យឱ្យ គឺតាមហេតុតាមផល ។

រវារង់ចំណាត់ថ្នាក់

រាជាណារបដិបត្តិសាមញ្ញយ នៅក្នុងសហគមន៍ភាពថ្វីន ក្នុងការធ្វើពិធីកម្មខាងសាសនាអូឡិសចំពោះអ្នកដែលស្វាប់ ក្នុងអំឡុងពេលដែលបានរៀបរាប់ បន្ទាប់ពិធីបុណ្យសព្វ ។ ការបដិបត្តិរបស់ពួកសាលនិកគីត្រវិចិថុល្យមក្នុងការធ្វើនឹងឱ្យទាន ប្រាមទាំងអូឡិសកុសលចំពោះអ្នកដែលបានស្វាប់ទៅ ។ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ ព្យាពិសន្តាន និងមិត្តភកិអ្នកដែលស្វាប់ទៅ តែងតែនិមន្តនៈសង្ស័ និងប្រគល់ទេយ្យវត្ថុ មានដូចជា ម៉ង្ហោះបិណ្ឌបាត និងគិលានសេដ្ឋិ៍ (ម្វោបេរី) ជាដើម ។ ការបុណ្យទាំងនេះ ដែលបរិច្ឆេតុដល់បិតសុខដ្ឋាកសម្រារ នៃពិសិដ្ឋបតល គឺគោត់ទុកជាដាកអំពើបុណ្យ ។ ពួកសាលនិកដែលមានការចេះដឹងកំបានព្រឹកការបិច្ឆេតរបស់គោទោដែលស្វាប់នស្សហងមិ អ្នកក្រឡូត និងគម្រោងសំណងសាសនា (ប្រវិបារ ជាដើម) កំដូចជាបោះពុម្ពសៀវភៅកោដិច ដែកជូនដោយឥតគិតថ្លែដល់សាធារណជន ដើម្បីធ្វើឱ្យមានរហូតទៅនូវការនិកយើពួកដល់អ្នកដែលស្វាប់ទៅ ។ ទាយកទាយឱ្យការដែលធ្វើទានបែបនេះប្រកបដោយចិត្តបិសុទ្ធ និងធ្វើឱ្យប្រើប្រាស់នៅចិត្តជាកុសល ។ ពួកគេធ្វើអំពើកុសលទាំងនេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យនិកយើពួកដល់អ្នកដែលស្វាប់ទៅ និងអភិវឌ្ឍន៍នាក់ទំនង

ដូវិចិត្តប្រកបដោយកុសលជមិជាមួយអ្នកដែលស្វាប់ទៅ ។ ប្រសិនបើអ្នកដែលស្វាប់ទោបានទៅកើតក្នុងទីបានដែលប្រសិនបើកើតក្នុងទេដែលស្វាប់ទៅមិនបានកើតក្នុងទីបានដែលប្រសិនទេ អំពើបុណ្យនោះមិនតែជាបេរីទេ តើប្រាមបុណ្យនោះនឹងដូចជាមួយដល់អ្នកដែលនៅរស់ ដែលបានធ្វើឱ្យមានការគិតដំណឹងបែបនេះដើម្បីបានទៅដែលសេចក្តីសុខដ្ឋាកិត្តិវត្ថុរិត្តិដែលក្រោលង ។ ទោះនៅក្នុងទីវត្ថុអាមេរិក

បង្កើយដែលបរិច្ឆេតការិទ្ធទានជាប្រយោជន៍អល់អ្នកស្វាប់

មួយកំដោយ ព្រះសង្ឃឹមព្រះសាសនានឹងជូយប្រកបដោយចិត្តរីករាយ ដល់សមាជិកគ្រួសារអ្នកដែលស្វាប់ទៅ ដោយសេចក្តីគោរព ចំពោះអ្នកដែលចង់បាន ឱ្យធ្វើ ដើម្បីប្រារព្យការធ្វើទាន់បែបនេះ ។

សេចក្តីសិល្បៈជូន

គេសង្ឃឹមយ៉ាងរៀវភាពា មេដឹកនាំព្រះសាសនាក្នុងស្រុករបស់យើង និងយល់ដឹងតាមពេលដែលមានពិការបិបត្ថុទៅដែលបានពេលវូចមកហើយ ដែលអវិជ្ជមាននៅក្នុងចិត្តលក្ខណៈ និងអគតិ (សេចក្តីលំអេរ៉ុង) ដែលទ្រៀត ដោយមានបំណងដែលនិងបង្ការកំកទម្រង់ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដូចៈការបងិបត្តិអ្នកដោយ ដែលកំពុងអនុវត្តដោយពួកយើងនិងការនៃមានអត្ថន័យថ្មី និងក្រុងក្រោម ។ តែមានអារម្មណ៍ថា មេដឹកនាំរបស់យើងគឺត្រូវធ្វើដើម្បី ជាមូលដ្ឋាននៃការបិបត្ថុស្ថាដែលសេចក្តីត្រូវការបន្ទាន់ ដើម្បីបង្កើតឱ្យកើតឡើងការកំកទម្រង់បែបនេះ តាមរយៈការអប់រំជាសាធារណៈ និងការផ្សាយជាសាធារណៈអាចធ្វើឡើងបានយ៉ាងទូលំទូលាយបំផុត ដែលដឹកនាំនៅក្នុងក្រុងក្រោម ។

ពិនិត្យផែនលក្ខខ្លួនីមេន និងអនុវត្តន័យ

- ព្រះមហាផ្សេន ឪន្ទិ សមណនិស្សិតច្បាក់អនុបណ្ឌិត
- ពិក្ខុ ឪន្ទិ សាស្ត្រ សមណនិស្សិតអនុបណ្ឌិតឆ្នាំទី ១
- ពិក្ខុ ឪន្ទិ សាស្ត្រ សមណនិស្សិតអនុបណ្ឌិតឆ្នាំទី ២
- ពិក្ខុ ឪន្ទិ សាស្ត្រ សមណនិស្សិតច្បាក់បរិញ្ញាបត្រ
- ពិក្ខុ ឪន្ទិ សាស្ត្រ សមណនិស្សិតច្បាក់បរិញ្ញាបត្រ
- សាមណោរ ឪន្ទិ សាស្ត្រ សមណនិស្សិតច្បាក់បរិញ្ញាបត្រ
- សាមណោរ ឪន្ទិ សាស្ត្រ សមណនិស្សិតច្បាក់បរិញ្ញាបត្រ
- សាមណោរ ឪន្ទិ សាស្ត្រ សមណនិស្សិតអនុបណ្ឌិតឆ្នាំទី ១
- ឧបាសក ឪន្ទិ សាស្ត្រ សមណនិស្សិតច្បាក់បរិញ្ញាបត្រ-រាជនូវកម្មជាប្រចាំសប្តាហាតមីយ៉ាន់ម៉ា

អ្នកបានឡើង និងទាយកុំព្យូទ័រ

- ពិក្ខុ ឪន្ទិ សាស្ត្រ (សញ្ញាណវិរិយោ)

រចនាប្រកបដោយ ពិក្ខុបញ្ញារោះរោ ឪន្ទិ សាស្ត្រ សុវណ្ណនា

រូបថតក្របដោយ Tanakawho

Cover Photo by Tanakawho

DEDICATION OF MERITS

May the merits accruing from this Dhamma Dāna be to the well-being and happiness of all donors, departed ones and all beings.

May donors all gain the merits of this meritorious deed as much as I do and may they all be happy and free from enmity.

May I call upon the guardian deva of the earth to bear witness.

May those who see or hear of these efforts rejoice in this meritorious deed!

May all beings share in the merits gained culminating in the attainment of Nibbāna, the cessation of all sufferings.

Sādhu, Sādhu, Sādhu!!!

Sponsored by:

Sāsana Abhiwurdhi Wardhana Society,

Buddhist Mahā Vihāra,

123 Jalan Berhala,

Brickfields,

50470 Kuala Lumpur

MALAYSIA

Website: <http://www.buddhistmahavihara.com>

<http://www.ksridhammananda.com>

<http://www.bisds.org>